

‘mijn
grote
liefde
trogggelden
me
85.000
euro
af’

PAS NA JAREN ONTDEKT EVELINE (48) DAT DE ZAKENMAN VAN WIE ZE ZO VEEL HOUDT, IN GEEN ENKEL OPZICHT IS WIE ZE DENKT DAT HIJ IS.

“Toen ik Jasper in de zomer van 2016 ontmoette via de datingapp Bumble, was ik meteen onder de indruk. Hij was lang, had krullen, lieve ogen, humor. Helemaal mijn type. Hij was een jaar ouder dan ik en ook nog eens ontzettend aardig. Hoe kon hij nog vrijgezel zijn? Geen ex-vrouw, geen kinderen: het leek bijna te mooi om waar te zijn.

Het viel me wel gelijk op dat hij het druk had. Zijn vorige vriendin kon daar moeilijk mee omgaan, vertelde hij. Dus hij vroeg of ik niet boos of

verdrietig zou worden als hij weer eens te laat was of iets moest afzeggen. Als zelfstandig ondernemer reisde hij veel naar onder meer het Midden-Oosten. Hij werkte in de energiewereld, had hoge ambities, maar was ook een idealist. Hij werkte aan waterprojecten in Bangladesh, had vrijwilligerswerk gedaan op Lesbos, wilde zich inzetten voor vrouwenrechten. Die sociale bevlogenheid deelden we.

Vanaf het begin van onze relatie overspoelde hij me met aandacht: lieve appjes, complimenten, kleine briefjes als ik thuiskwam. We spraken altijd bij mij af; zijn huis werd verbouwd. Eén keer heeft hij het laten zien, het was inderdaad een bende. In oktober kregen we officieel verkering, ik was in de zevende hemel. In de maanden die volgden reisde hij veel voor werk, maar we gingen ook samen weg: Berlijn, Tel Aviv, Rwanda. Hij ging mee naar feestjes, festivals, ontmoette mijn familie, vrienden, vierde mijn veertigste verjaardag mee. Bijna anderhalf jaar lang was hij mijn vaste, monogame partner. Althans, dat dacht ik.

In 2017 begonnen de financiële problemen. Zijn bedrijf liep slecht. Omdat hij krap

‘ik maakte elke maand 1200 euro over, dat zou hij later wel terugbetalen’

zat, betaalde ik steeds vaker voor ons samen. Maar ik zag zijn potentie. Hij was slim, ambitieus, attent. Ik vroeg meerdere keren of ik zijn ouders mocht ontmoeten, maar dat werd steeds afgewimpeld. Wel gaf hij me hun adres en telefoonnummer. Ik stuurde kaartjes en kreeg er soms een terug. We appten zelfs, maar afspraken werden steeds op het laatste moment afgezegd. Ik vond het sneu voor Jasper dat zijn ouders weinig moeite deden om zijn nieuwe vriendin te ontmoeten. Hij legde uit dat hun band slecht was en vroeg me uiteindelijk om geen contact meer met hen op te nemen. Ook had hij na zijn laatste relatie weinig vrienden meer. Hij had het zwaar en stond er helemaal alleen voor.

Op den duur werden hij en zijn berichten steeds paniekeriger. In november 2017 mailde Jasper dat zijn zakenpartner Etienne hem erin had geluist en hem had opgezeald met tienduizenden euro's schuld. Ik ontving screenshots van torenhoge belastingaanslagen. Het was een heel chaotisch verhaal met eindeloos veel details, maar hij bracht het op zo'n manier dat ik hem op zijn woord geloofde.

Hij vertelde dat hij in Bangladesh nog een project had lopen waarmee hij veel geld kon verdienen, dus in december vertrok hij naar Azië. We hadden elke dag contact. Soms stuurde Jasper dat hij in armoedige omstandigheden verbleef en honger had, dus ik begon hem geld te lenen. Voor eten, telefoonrekeningen, het hoognodige.

DUBBELGANGER

Na een paar maanden leek het beter te gaan. De zaken liepen goed en hij vertrok naar Dubai om de deal rond te maken. Maar halverwege 2018 kwam er nog een probleem bij: zijn paspoort liep af en in verband met zijn belastingschuld kon dit niet verlengd worden. Dus hij zat vast. In Dubai. Er volgden maanden van worstelingen en nieuwe zakelijke pogingen. Ik geloofde hem. Hij werkte hard, zei hij, had geen sociaal leven en nee, hij zag geen andere vrouwen. Ik was zijn vriendin en ik had nog steeds sterk het idee dat hij de ware voor mij was. Ik begon hem financieel te ondersteunen met zo'n twaalfhonderd euro per maand. Als huisarts kon ik dat wel missen. Daarbij beloofde hij me steeds om me terug te betalen. Hij deed er alles aan om weer bij me te kunnen

zijn en daar wilde ik hem graag bij helpen.

In oktober appte een goede vriendin dat ze Jasper had zien fietsen, met een kinderzitje voorop, waar een kind in zat. Ik geloofde haar niet, Jasper zat immers in Dubai. Toen ik hem ermee confronteerde, was zijn reactie: 'Ik heb een dubbelganger denk ik. Of was ze soms in Dubai?' Vervolgens stuurde hij mij de live locatie van een adres in Dubai. Zie je, ze kon hem dus onmogelijk hebben gezien.

Na ruim een jaar van enkel telefonisch contact, besloot ik hem op te zoeken. In februari 2019 haalde hij me op van het vliegveld in Dubai, liet me de stad zien en wees aan waar zijn kantoor was. Hij leek de stad goed te kennen. We hadden een fijne tijd samen en de liefde bloeide weer op. Daar kon ik wel even op teren. Eenmaal thuis gingen de maanden voorbij en was er nog steeds geen dag dat we géén contact hadden. Inmiddels had ik een nieuwbouwhuis gekocht en was hij erg betrokken bij de inrichting ervan. Hij bepaalde zelfs waar alle stopcontacten moesten komen: als hij terugkwam zou hij bij me intrekken en werd dit ons gezamenlijke huis.

In maart 2020 zagen we elkaar opnieuw, nu in Istanbul. Hij had een noodpaspoort waarmee hij niet naar Nederland, maar wél naar buurlanden kon reizen. Hij was een beetje chagrijnig, maar dat begreep ik. Hij kon al twee jaar amper een kant op. Ik probeerde hem op te vrolijken, kocht een nieuwe telefoon voor hem en de rest van het verblijf betaalde ik ook. Na die reis werd het vrijwel onmogelijk om elkaar nog te zien. Corona hield de wereld in zijn greep. Ik werkte dubbele diensten als huisarts en Jaspers bedrijf lag helemaal stil.

Inventief, ambitieus en hardwerkend als hij was, begon hij een boodschappenbedrijf in Dubai en Singapore. Dat sloeg aan. Op vragen over de terugbetaling van alle leningen die hij bij me had, reageerde hij ontwijkend. Hij had het gewoon te druk, zei hij, waarmee hij me het gevoel gaf dat ik zeurde. Hij werkte zeven dagen per week, 365 dagen per jaar. Bellen deden we nog maar sporadisch en mijn geld zou ik heus terugkrijgen. Maar het bleef bij beloftes: 'Morgen.' 'Het staat op een andere computer.' 'Ik kan nu niet inloggen.' Er kwam niets en toch bleef ik hem vertrouwen.

Eind 2022 was corona nog steeds volop gaande, dus ik werkte me te pletter. Ondertussen stond Jasper op het punt zijn bedrijf te verkopen. Nog héél even en we zouden eindelijk weer samen zijn. In 2023 was het zover: hij verkocht zijn bedrijf aan Amerikaanse investeerders en werd in één klap miljonair. Hij vertelde zelfs dat hij een huis had gekocht op Maleisisch Borneo – als investering.

Er bleef nog één obstakel over: zijn paspoort. De belastingdienst hield het tegen. Zijn miljoenen stonden deels op een islamitische bank – niet erkend door de belastingdienst – en deels in de Verenigde Staten, waar hij nog documenten moest ondertekenen. Maar daarheen reizen was onmogelijk zonder paspoort. Jasper zat muurvast. Dus nam hij een drastisch besluit: hij nam het heft in eigen handen. In december 2023 stapte hij in zijn auto in Dubai, vastbesloten om over land naar Nederland te reizen. Zijn doel? Voor kerst wilde hij thuis zijn.

VIER KINDEREN, TWEE VROUWEN

Jasper beweerde dat hij door onherbergzaam gebied reisde, waardoor hij niet meer kon appen. Af en toe stuurde hij nog een mail over zijn bizarre avonturen. Maar de verhalen werden steeds gekker. Zo schreef hij: ‘Ik sta nu bij de grens van Koeweit in de hoop met een colonne vrachtwagens via Irak naar Turkije te rijden.’ En: ‘Ik heb een paar dagen vastgezet omdat ik een auto invoerde die volgens hen gestolen was.’ Uiteindelijk raakte hij zijn noodpaspoort en geld kwijt – en kocht zelfs een wapen, uit angst voor zijn leven.

Toen ik een week niks van hem had gehoord, begon ik voor het eerst te twijfelen. Wat hij allemaal schreef was wel héél onvoorstelbaar. Ik nam contact op met de advocaat van wie Jasper zei dat hij hem bijstond, maar die wist niet wie Jasper was. Er was geen dossier en bovendien: dit soort zaken deden ze helemaal niet.

Het kwartje viel: ik was er al die jaren keihard ingeluisd. Alles was één grote leugen. Ik was verdrietig, gebroken, maar vooral woedend. En ik besloot op onderzoek uit te gaan.

Via LinkedIn kwam ik in contact met zijn voormalige zakenpartner, Etienne. Die bevestigde wat ik inmiddels al vermoedde: Jasper had zijn schulden zelf veroorzaakt. Maar hij vertelde ook iets wat me totaal uit het veld sloeg: Jasper had vier kinderen bij twee verschillende vrouwen. Hoe verzwijg je zo iets meer dan zeven jaar? Eén van hen, de moeder van drie van zijn kinderen, wilde niet met me praten. Ze zei: ‘De hechtingen zijn er net uit.’

Via Instagram vond ik zijn huidige partner, een yogadocente. En toen zakte de bodem echt onder me vandaan. Haar profiel stond vol foto’s van hen samen: in 2018 op vakantie in Zweden, op Valentijnsdag 2021 in badjas, later dat jaar gezellig met kerst in Amsterdam. Toen was het bedrog compleet. Hij had nooit vastgezet in Dubai. Hij woonde al jaren in dezelfde stad als ik. Met zijn vriendin. En hun kind.

Dit had ik nooit van mijn grote liefde verwacht. Ruim zeven jaar heb ik een relatie gehad met een man die me voor de gek hield. Die mij zó wist te manipuleren, dat ik in totaal ruim 85.000 euro naar hem overmaakte. En die ik bijna als vermist had opgegeven in Irak.

Al die jaren loog hij. Hij hield me weg van zijn familie, zijn sociale leven en de waarheid. Geen dag ging voorbij zonder contact. Hij deed zich voor als mijn partner, maar speelde een berekenend, uitgekookt spel.

En nu? De politie doet niks. Volgens hen is het een persoonlijke kwestie: ik heb het geld vrijwillig geleend binnen een liefdesrelatie. Maar het was geen echte relatie. Hij was al die jaren gewoon bij zijn gezin. Dit was oplichting met voorbedachten rade. Een criminele daad dus, waar ik genoeg bewijzen van heb: duizenden appjes, foto’s en mails. Ik heb aangifte gedaan van oplichting, maar het wordt niet opgepakt door justitie.

Wat nu overheerst, is boosheid. Op hem, want hoe kán iemand zo iets doen? Maar ook op mezelf: hoe kon ik hier intrappen? De financiële schade is groot, maar de emotionele schade nog groter. Ik voel me doelbewust misbruikt. En ik vraag me af of ik me ooit nog kan openstellen. Hij stal mijn geld, maar ook mijn geloof in de liefde.” ●

**‘hij had nooit vastgezet in Dubai,
hij woonde al jaren bij mij in de stad’**